
 Рецензії

Ніна РИБЧИНСЬКА

КРОК ДО ВІДНОВЛЕННЯ ІСТОРИЧНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

Nina RYBCHYNSKA. *A Step to Renovation of Historic Justice.*

Сапеляк О. *Українська спільнота в Аргентині: історико-етнологічний аспект.* – Львів, 2008.

Українська діаспора в Аргентині, як і інших країн поселення, є одним з живих джерел збереження українських традицій та духовності, продовжує залишатися своєрідним мостом між Україною та Аргентиною, сприяючи поглибленню двосторонніх відносин, а також утвердженню позитивного образу України за кордоном. Українці-емігранти пережили складний у їхньому житті час, але вони зуміли знайти затишок для багатостраждальної душі, яка була відірвана від рідної оселі під тиском обставин. Їй вдалося зберегти рідну мову та культурні традиції історичної Батьківщини. Цим і зумовлена актуальність дослідження Оксани Сапеляк, присвяченого історії української спільноти в Аргентині – країні, яка стала для українців другою Вітчизною.

Праця “Українська спільнота в Аргентині: історико-етнологічний аспект” складається із передмови, вступу, п’яти розділів, списку використаних джерел та літератури, додатків. Загальне враження від книги: більш, ніж позитивне. Авторка глибоко та сумлінно опрацювала ряд спеціальних джерел та фактологічних матеріалів, спромоглася максимально заглибитися у нелегкі проблемні питання обраної теми. Оксана Сапеляк у своїй праці простежує етапи та виявляє форми, яких набув процес культурної адаптації українських емігрантів кінця ХІХ – першої половини ХХ ст. В роботі аналізуються проблеми входження українців у аргентинське суспільство, зміни самоідентифікації українців, занурених у іноетнічне середовище. Висвітлюються питання функ-

ціонування етнічних груп в поліетнічному соціумі, соціально-психологічні механізми еміграції, сучасний стан зв’язків між аргентинцями українського походження та Україною.

Проте найвагомим результатом дослідження є науково обґрунтований внесок до повернення історичної справедливості, що сприятиме оздоровленню єдності українськості в світі.

У монографії “Українська спільнота в Аргентині” висловлено чимало свіжих суджень, цікавих теоретичних узагальнень, наприклад, відображення питань консолідації української етнічної групи в процесі її інтеграції в нове середовище. Однією із найважливіших проблем, висвітлених в роботі, – це асиміляційні процеси: наскільки об’єктивні чи суб’єктивні їх причини, як довго етнічна група відчуває себе окремішністю тощо. При цьому авторка опирається на фактологічний матеріал, зібраний нею під час наукового відрядження до Аргентини.

Монографічна праця Оксани Сапеляк має важливе значення для історії Прикарпаття, адже перша хвиля трудової української еміграції розпочалася з Рожнятівщини. Наприкінці ХІХ ст. вихідці зі Снятинщини та Городенківщини одними з перших ступили на Південноамериканський континент. Тому ця книга цінна не тільки для науковців, але й для широкого загалу поцінувачів української культури. Немаловажно й те, що члени родин емігрантів, які залишилися на Батьківщині, завдяки цьому твору відкривають для себе незнані сторінки життя родичів за океаном.

Загалом, робота Оксани Сапеляк – джерело знань як для етнологів, істориків, політиків, викладачів та студентів вишів, так і для учнів загальноосвітніх шкіл, які вивчають історію української діаспори (культуру етнічних груп українського походження). Хочу зазначити: надзвичайно велике значення мають світлина з різних сфер життя, які вдалося зібрати авторці й наситити роботу так, що читач має можливість глибше усвідомити викладений інформативний і теоретичний матеріал. Хочу порекомендувати своїм колегам – педагогам використовувати цю наукову роботу в практичній освітянській праці.
